

VAŠI RADOST VÁM NIKDO NEVEZME

Kázání ze soboty 25.2.2023 – br. Martin Pavlík

Milé sestry a bratři v Kristu,

rád bych začal poděkováním gospelákům za to, že doprovázejí dnešní bohoslužbu svými písněmi a zvláště bych chtěl přivítat všechny nové lidi, kteří se k vám přidali v nedávné době. Někteří mi řekli, že jsou v kostele nebo na nějaké bohoslužbě vůbec poprvé, tak vám přeju, abyste se mezi námi cítili dobře. Svě kázání chci začít otázkou lidem, kteří jsou věřícími dlouho. Kdybyste někomu měli přiblížit, co je to víra, k čemu byste ji přirovnali? Chodit pravidelně do kostela? Spočívá víra v morálce? Je víra nějaké učení? K čemu přirovnat víru? V dnešním kázání bych vám chtěl nabídnout něco, co by nám v hledání odpovědi na tuto otázku mohlo pomoci. Mám totiž za to, že bychom se víru mohli učit mnohem častěji přirovnávat k radosti. Proč právě k ní? Protože, jak říká jeden můj známý, tenhle svět si zaslouží mnohem víc než plaché věřící s omluvným úsměvem. Víra je ohromným zdrojem síly, inspirace, naděje i radosti, jen to na nás nejspíš často není dost vidět. Anebo to nedáváme moc najevo, když někdy ospale listujeme Biblií a čteme tam ta různá spisovná náboženská slova. V našem dnešním biblickém čtení zaznělo o radosti něco, co je na ní opravdu výjimečné a co má také společného s vírou. Všimli jste si toho?

„I vy máte nyní zármutek. Uvidím vás však opět a vaše srdce se zaraduje a vaši radost vám nikdo nevezme.“

Existují věci, o které v průběhu života postupně nebo náhle přicházíme, ale některé nám nikdo vzít nemůže. A v dnešním textu Ježíš říká, že jednou z takových věcí je radost. Vaši radost vám nikdo nevezme. Radost není úplně snadné popsat a zdá se, že o smutku umíme mluvit mnohem lépe. Když se porozhlédneme po lidech, které denně potkáváme kolem sebe, zjistíme, že jsou většinou velmi vážní. Všimli jste si toho? Všichni dělají velmi vážné věci, a právě vážnost máme často spojenou s úspěchem. Radost je také spojena s něčím novým. Novost vás vždy zasáhne jako něco krásného, jako něco nikdy předtím neviděného, něco živého. Pro malé dítě je každý den něčím novým, a tak nejspíš proto obdivujeme právě dětskou radost. Dítě stále roste a jeho radost je vždy nová. Radost je spojena s novostí. A s dospělostí jako bychom o část radosti přišli. Přitom na základě této definice bychom o radost v dospělosti nemuseli přicházet tak snadno. Vždyť i dospělý život znamená, že se stále něco posouvá – ze starých statických míst do stále nových dynamických situací. A co se navíc děje s radostí, když mluvíme o víře? Jak už jsme řekli, křesťanství nám někdy právem připadá jako něco, čemu schází život a radost. Přitom to byl sám Ježíš, který řekl, že přišel proto, aby přinesl život, a to život v hojnosti. Přišel dát život a život je radost. V předchozí kapitole, než ze které jsme četli, Ježíš totiž říká: „To jsem vám pověděl, aby moje radost byla vaše a aby vaše radost byla úplná“ (J 15,11). Aby moje radost byla vaše.

Co tedy znamená radost, o které dnes čteme v Biblii? Jaká je radost, o které mluví Ježíš? Zkušenost radosti, kterou Ježíš popisuje, neznamená štěstí. Není to jen pocit. Radost je něco jiného. Podobně jako jiné klíčové pojmy křesťanství – láska a víra – mají v Bibli jiný význam, než jaký jim obvykle připisujeme. Tak jako láska v Bibli není jen emoce a víra není předsvědčení, ani radost není jen štěstí nebo skvělý pocit. Ježíšova radost není nikdy oddělena

od smutku. Všimněte si, jak o tom mluvíme my – naši zkušenost smutku a radosti často rozdělujeme na dva izolované emoční stavy: smutek a štěstí. Říkáme si: život je často velmi smutný, a proto mezi tím potřebujeme ty všechny šťastné chvílky, abychom přežili. Vytvořit si v životě ostrůvky štěstí – s tím souvisí spousta komerčních produktů a možná taky hraček, abychom se na malou chvíli cítili šťastní. Ale chvilkové štěstí není to, co má Ježíš na mysli, když mluví o radosti.

Radost není chvilková dovolená od tíhy života. Radost není něco, co má uniknout problémům světa. Radost, kterou nabízí Ježíš, je něco hlubšího a není to jen emocionální záležitost. Radost je dar, který je tu i tehdy, když jsme smutní, i tehdy, když nás něco bolí, i tehdy, když je to v našem životě těžké. Radost, kterou Ježíš nabízí, je radost, která existuje i ve velmi obtížných situacích. V duchovním životě radost zahrnuje smutek i štěstí, bolest i potěšení. Je hlubší, je plnější. Znamená víc. Je to něco Božího, co je velmi hluboké a někdy ji dokážeme i zahlédnout. Znáám lidi, kteří v životě objevili vnitřní radost teprve tehdy, když se začali dělit, když začali být štědrí, když ze svého štěstí „slevili“ ve prospěch druhých. Tady někde začínáme rozumět Ježíšovým blahoslovenstvím, která znějí, jako by byla postavena na hlavu. Šťastní jsou chudí, šťastní jsou plačící, šťastní jsou pronásledováni. Celé je to postavené na hlavu, protože v Božích očích je radost někdy ukryta i uprostřed smutku.

Jak tedy prožívat radost, o které mluví Ježíš? Existuje jedno slovo, které s naším tématem souvisí velmi hluboce, a tím je oslava. Jsme povoláni k tomu, abychom praktikovali radost tím, že budeme slavit. Oslava života není party, ale neustálé uvědomování si, že každý okamžik je výjimečný a žádá si, aby uznán jako požehnání shůry. A církev nás také zve k oslavě. Vánoce, Velikonoce, půst, Letnice, Večeře Páně... Vždyť také celý Starý zákon i židovský kalendář je plný svátků. Protože oslavy patří k víře, k životu a k radosti.

„To jsem vám pověděl, aby moje radost byla vaše a vaše radost aby byla úplná.“ Ježíš se dělí o svou radost s námi. Ne až později, ale už teď. Nejen ve šťastných chvílích, ale i v našem smutku. Taková je Boží radost, kterou nám nikdo vzít nemůže. A prožítí této hluboké vnitřní radosti dnes přeju i vám.

AMEN